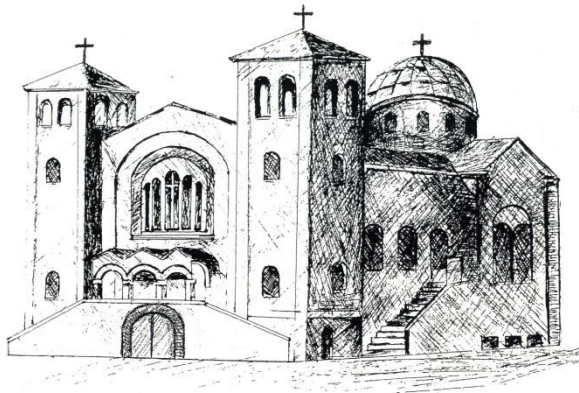

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey
ASCENSION

Greek Orthodox Church
FAIRVIEW - NEW JERSEY
Weekly Bulletin
Sunday, June 28, 2020
3rd Sunday of Matthew

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερά Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

**Light a Candle & Say a Prayer at
Ascension Church, Fairview, NJ**

*"I am the light of the world;
he who follows me will not walk in darkness
but will have the light of life." (John 8:12)*

To light a candle, please click the link below
and after you select the candle(s)
that you would like us to light and before pressing the
"Place Order" button,
please submit the names of your loved ones,
those who are alive and/or those
who have departed this life.
Your candles will be lit at the next Liturgy or service.
Thank you and God bless!

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Κυριακή, 28 Ιουνίου, 2020

Γ' Ματθαίου

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος Θεία Λειτουργία

Δευτέρα, 29 Ιουνίου, 2020

Απόστολοι Πέτρος και Παύλος

8:30 π.μ. – 10:30 π.μ. Όρθρος Θεία Λειτουργία

Τρίτη, 30 Ιουνίου, 2020

Σύναξις των Αγίων Αποστόλων

8:30 π.μ. – 10:30 π.μ. Όρθρος Θεία Λειτουργία

Τετάρτη, 1^η Ιουλίου, 2020

Ανάργυροι Κοσμάς, Δαμιανός

8:30 π.μ. – 10:30 π.μ. Όρθρος Θεία Λειτουργία

Κυριακή, 5 Ιουλίου, 2020

Δ' Ματθαίου

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος Θεία Λειτουργία

SCHEDULE OF SERVICES

Sunday, June 28, 2020

3rd Sunday of Matthew

8:30 a.m. – 11:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Monday, June 29, 2020

Apostles Peter & Paul

8:30 a.m. – 10:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Tuesday, June 30, 2020

Synaxis of the Twelve Apostles

8:30 a.m. – 10:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Wednesday, July 1, 2020

Cosmas & Damian Unmercen

8:30 a.m. – 10:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Sunday, July 5, 2020

4th Sunday of Matthew

8:30 a.m. – 11:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

**Prokeimenon. Mode 2.
Psalm 117.14,18**

The Lord is my strength and my song.
Verse: The Lord has chastened me sorely.

The reading is from St. Paul's Letter to the Romans 5:1-10

Brethren, since we are justified by faith, we have peace with God through our Lord Jesus Christ. Through him we have obtained access by faith to this grace in which we stand, and we rejoice in our hope of sharing the glory of God. More than that, we rejoice in our sufferings, knowing that suffering produces endurance, and endurance produces character, and character produces hope, and hope does not disappoint us, because God's love has been poured into our hearts through the Holy Spirit which has been given to us. While we were still weak, at the right time Christ died for the ungodly. Why, one will hardly die for a righteous man -- though perhaps for a good man one will dare even to die. But God shows his love for us in that while we were yet sinners Christ died for us. Since, therefore, we are now justified by his blood, much more shall we be saved by him from the wrath of God. For if while we were enemies we were reconciled to God by the death of his Son, much more, now that we are reconciled, shall we be saved by his life.

**Προκείμενον. Ἦχος β'.
ΨΑΛΜΟΙ 117.14,18**

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.
Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Ῥωμαίους 5:1-10 τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, δικαιοθέντες οὖν ἐκ πίστεως, εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν θεὸν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ᾗ ἐστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ θεοῦ. Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα· ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. Ἔτι γὰρ Χριστός, ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν. Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν. Συνίστησιν δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν. Πολλῷ οὖν μᾶλλον, δικαιοθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

The Gospel According to Matthew 6:22-33

The Lord said, "The eye is the lamp of the body. So, if your eye is sound, your whole body will be full of light; but if your eye is not sound, your whole body will be full of darkness. If then the light in you is darkness, how great is the darkness! No one can serve two masters; for either he will hate the one and love the other, or he will be devoted to the one and despise the other. You cannot serve God and mammon. Therefore I tell you, do not be anxious about your life, what you shall eat or what you shall drink, nor about your body, what you shall put on. Is not life more than food, and the body more than clothing? Look at the birds of the air: they neither sow nor reap nor gather into barns, and yet your heavenly Father feeds them. Are you not of more value than they? And which of you by being anxious can add one cubit to his span of life? And why are you anxious about clothing? Consider the lilies of the field, how they grow; they neither toil nor spin; yet I tell you, even Solomon in all his glory was not arrayed like one of these. But if God so clothes the grass of the field, which today is alive and tomorrow is thrown into the oven, will he not much more clothe you, O men of little faith? Therefore do not be anxious, saying, 'What shall we eat?' or 'What shall we drink?' or 'What shall we wear?' For the Gentiles seek all these things; and your heavenly Father knows you need them all. But seek first his kingdom and his righteousness, and all these things shall be yours as well."

Ἐκ τοῦ Κατὰ Ματθαῖον 6:22-33 Εὐαγγελίου τὸ Ανάγνωσμα
Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον; Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἐτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πίητε, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσθησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶ τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα; καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες, τί φάγωμεν ἢ τί πίωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα; πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρήζετε τούτων ἀπάντων. ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

The Lives of Saints Peter and Paul

THE HOLY APOSTLE PETER

The son of Jonah and brother of Andrew the First-Called, of the tribe of Simeon and the town of Bethsaida, he was a fisherman and was at first called Simon, but the Lord was pleased to call him Cephas, or Peter (Jn 1:42). He was the first of the disciples to give clear expression to his faith in the Lord Jesus, saying: "Thou art the Christ, the Son of the Living God" (Mt 16:16). His love for the Lord was very strong, and his faith in Him went from strength to strength.

When the Lord was put on trial, Peter denied him three times, but it needed only one look into the face of the Lord, and Peter's soul was filled with shame and repentance. After the descent of the Holy Spirit, Peter became a fearless and powerful preacher of the Gospel. After his first sermon in Jerusalem, about 3,000 souls were converted to the Faith. He preached the Gospel throughout Palestine and Asia Minor, in Italy and Illyria. He performed many wonders, healing the sick and raising the dead, and even his shadow had the power of healing the sick. He had a major struggle with Simon the Magician, who declared himself to be from God

but was actually a servant of the devil. He finally put him to shame and overcame him.

Peter was condemned to death on the order of the wicked Emperor Nero, a friend of Simon's. After installing Linus as Bishop of Rome and exhorting and encouraging the flock of Christ there, Peter went to his death with joy. When he saw the cross before him, he asked the executioner to crucify him upside-down, because he felt himself unworthy to die in the same way as his Lord. And so this great servant of the greatest Master went to his rest and received a crown of eternal glory.

THE HOLY APOSTLE PAUL

Born in Tarsus and of the tribe of Benjamin, he was formerly called Saul and studied under Gamaliel. He was a Pharisee and a persecutor of Christians. He was wondrously converted to the Christian faith by the Lord Himself, who appeared to him on the road to Damascus. He was baptized by the Apostle Ananias, named Paul and enrolled in the work of the Great Apostles.

He preached the Gospel everywhere with burning zeal, from the borders of Arabia to the land of Spain, among both the Jews and the heathen, and receiving the title of "The Apostle to the Gentiles." His fearful sufferings were matched only by his superhuman endurance. Through all the years of his preaching, he hung from day to day like a thread between life and death.

Filling his days and nights with toil and sufferings for Christ, organizing the Church in many places and receiving a high level of perfection, he was able to say: "I live, yet not I but Christ lives in me" (Gal 2:20). He was beheaded in Rome in the reign of Nero, at the same time as St. Peter.

Οι Απόστολοι Πέτρος και Παύλος

Ο κορυφαίος αυτός Απόστολος του Χριστού ήταν Ιουδαίος και ονομαζόταν Σίμων. Γεννήθηκε στην μικρή και άσημη πόλη τη Βησθαϊδά. Ο Πατέρας του ονομαζόταν Ιωνάς. Έζησε σε αφάνταστη φτώχεια και στερήσεις. Όμως μεγάλωσε σε περιβάλλον ευσεβείας. Οι γονείς του ανήκαν στους λιγοστούς πιστούς ευσεβείς Ιουδαίους της εποχής τους, οι οποίοι περίμεναν εναγώνια τον Μεσσία και την μεσσιανική εποχή κατά την οποία θα τερματίζονταν η κακοδαιμονία της ανθρωπότητας. Αυτή την πίστη και την ευσέβεια μετέδωσαν στα παιδιά τους. Γράμματα έμαθε ελάχιστα, προφανώς γνώριζε μόνο γραφή και ανάγνωση. Αδελφός του υπήρξε ο πρωτόκλητος Ανδρέας.

Μετά το θάνατο του πατέρα του ο Πέτρος νυμφεύτηκε την κόρη του Αριστοβούλου, ανεψιά του Αποστόλου Βαρνάβα, σε αντίθεση με τον Ανδρέα, ο οποίος δεν νυμφεύτηκε ποτέ. Έκαμε δύο παιδιά, ένα γιο και μια κόρη, των οποίων αγνοούμε τα ονόματα. Αγνοούμε επίσης και το όνομα της συζύγου του. Εγκαταστάθηκε στο σπίτι του πεθερού του στην Καπερναούμ και ασκούσε μαζί με τον αδελφό του Ανδρέα, το επάγγελμα του ψαρά στην παρακείμενη λίμνη της Γενισαρέτ.

Μετά την σύλληψη του Ιωάννου του Βαπτιστού, ο Κύριος πήγε στα μέρη της Γαλιλαίας, στις περιοχές γύρω από την μαγευτική λίμνη, για να κηρύξει το ευαγγέλιο της σωτηρίας του κόσμου. Εκεί συνάντησε τους περισσότερους από τους μαθητές του, ψαράδες το επάγγελμα, τους οποίους κάλεσε να γίνουν στο εξής «**αλιείς ανθρώπων**» (Ματθ.4,20), συνεργοί Του στο έργο της σωτηρίας του κόσμου.

Ο ενθουσιώδης και ευσεβής Πέτρος πέταξε τα δίχτυα από τους πρώτους και Τον ακολούθησε πιστά. Λόγω του δυναμικού χαρακτήρα του και της ιδιαίτερης αφοσίωσής του στον Κύριο αξιώθηκε να έχει το προβάδισμα έναντι των άλλων αποστόλων και να ομιλεί συχνά εκ μέρους αυτών. Ομολόγησε πρώτος ότι ο Χριστός είναι «**ο Υιός του Θεού του ζώντος**» (Ματθ.16:17). Ο Κύριος εξετίμησε αυτή την ομολογία, και τον διαβεβαίωσε πως πάνω σε αυτή την ομολογία πίστεως «**οικοδομήσω μου την Εκκλησίαν**» (Ματθ.16,18).

Ακολούθησε το Χριστό πιστά σε όλη την τριετή δράση Του. Την ώρα της σύλληψής Του αντέδρασε βίαια. Τον ακολούθησε επίσης γεμάτος αγωνία και θλίψη στο ανίερο δικαστήριο του ιουδαϊκού ιερατείου, παρ' όλο ότι σε μια στιγμή αδυναμίας και φόβου Τον αρνήθηκε, έστω και λεκτικά και γι' αυτό μετάνιωσε πικρά και έκλεγε σε όλη του τη ζωή (Ματθ.26,75).

Αξιώθηκε να δει από τους πρώτους το κενό μνημείο και να διαπιστώσει την Ανάσταση του Χριστού. Το συγκλονιστικό αυτό το γεγονός τον μεταμόρφωσε κυριολεκτικά. Το φλογερό του κήρυγμα την ημέρα της Πεντηκοστής έκαμε να πιστέψουν τρεις χιλιάδες ψυχές, να βαπτιστούν και να ιδρυθεί έτσι η ιστορική επίγεια Εκκλησία του Χριστού. Κατόπιν η ζωή και η δράση του υπήρξε θαυμαστή. Κήρυξε με ζήλο και θάρρος στην Παλαιστίνη και εδραίωσε την Εκκλησία. ΄πειρα επίσης θαύματα έκανε για τη δόξα του Χριστού. Για την όλη δράση του διώχτηκε σκληρά από τους ομοφύλους του. Κατόπιν πήγε στη Αντιόχεια και ίδρυσε εκεί την τοπική Εκκλησία, μια από τις σημαντικότερες πρωτοχριστιανικές κοινότητες. Ύστερα περιόδευσε την Γαλατία, την Καπαδοκία, την Βιθυνία, τον Πόντο, την Ελλάδα. Υπάρχουν πληροφορίες ότι έμεινε για πολύ στην Κόρινθο, κηρύττοντας και νουθετώντας. Στην ορθόδοξη παράδοσή μας δεν υπάρχουν πληροφορίες για το τέλος του μεγάλου αυτού Αποστόλου. Κάποιοι υποστηρίζουν ότι γέρος και κατάκοπος βρήκε μαρτυρικό θάνατο στην Αντιόχεια. Υπάρχει βέβαια και η παράδοση Ρωμαιοκαθολικών περί μεταβάσεως του Πέτρου στη Ρώμη. Την παράδοση αυτή πολλοί ορθόδοξοι μελετητές την αμφισβητούν, διότι στηρίζεται σε μεταγενέστερα ψευδεπίγραφα κείμενα, τις λεγόμενες «**Ψευδοϊσίδωρειες Διατάξεις**», τις οποίες εφεύραν οι παπικοί προκειμένου να στηρίξει το παπικό πρωτείο εξουσίας σε ολόκληρη την Εκκλησία. Σύμφωνα με αυτή την παράδοση ο Πέτρος κατέληξε στην πολυάρθμη πρωτεύουσα της απέραντης Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, την Ρώμη. Ίδρυσε την τοπική εκκλησία και έγινε ο πρώτος επίσκοπός της. Κήρυττε νυχθημερόν στη μεγάλη πόλη και κατόρθωσε να μεταστρέψει πλήθος κατοίκων στον Χριστιανισμό. Την ίδια εποχή βρισκόταν στη Ρώμη και ο διαβόητος Σίμων ο μάγος, γνωστός από τις Πράξεις των Αποστόλων (κεφ. 8:9). Εκεί με τις διάφορες μαγανείες και τα μαγικά κόλπα προκαλούσε τον θαυμασμό του πλήθους και γι' αυτό απέκτησε πολλούς οπαδούς. Όμως βρήκε μπροστά του τον αληθινό άνθρωπο του Θεού, τον Απόστολο Πέτρο, ο οποίος με σειρά θαυμάτων ξεσκέπασε τον απατεώνα μάγο, τον απέδειξε ως συνεργό των δαιμόνων και φανέρωσε την ανίκητη δύναμη του αληθινού Θεού.

Στα χρόνια εκείνα βασίλευε στη Ρώμη ο παράφρονas Νέρων, ένας από τους πιο μισητούς και αιμοδιψείς δικτάτορες της ιστορίας. Προκειμένου να αποποιηθεί από το προσωπικό του έγκλημα για την πυρπόληση της Ρώμης, το απέδωσε στους Χριστιανούς. Για να γίνει

πιστευτός, κήρυξε σκληρό διωγμό κατά της νέας πίστεως. Χιλιάδες Χριστιανοί συνελήφθησαν και οδηγήθηκαν σε φρικτά μαρτύρια και στο θάνατο. Ο Πέτρος, ένα από τα κορυφαία μέλη της Εκκλησίας που παρεπιδημούσε στη Ρώμη, έγινε ο κυριότερος στόχος των διωκτών. Γι' αυτό και έκρινε σκόπιμο να φύγει κρυφά από την πόλη και να γλιτώσει. Καθώς βάδιζε βιαστικά την περίφημη Απία οδό είδε μπροστά του τον Κύριο, ο Οποίος τον ρώτησε «**Quo Vadis?**» δηλαδή «**που πηγαίνεις;**». Τότε ο ένθερμος Απόστολος κατάλαβε πως η φυγή του αυτή ισοδυναμούσε με νέα άρνηση του Χριστού. Γι' αυτό με δάκρυα στα μάτια γύρισε πίσω και συνελήφθη και καταδικάστηκε σε σταυρικό θάνατο. Όταν οδηγήθηκε στο μαρτύριο παρακάλεσε τους δημίους του να τον σταυρώσουν ανάποδα, με το κεφάλι προς τα κάτω, διότι όπως είπε δεν θεωρούσε τον εαυτό άξιο να σταυρωθεί σαν τον αγαπημένο Δάσκαλο και Θεό του! Έτσι παρέδωσε την αγία του ψυχή στον Χριστό, το δε αγιασμένο λείψανό του το περιμάζεψαν οι πιστοί και το έθαψαν σε τόπο έξω από την πόλη. Η σεπτή του μνήμη εορτάζεται στις 29 Ιουνίου, μαζί με τον κορυφαίο απόστολο Παύλο. Ο Απόστολος Πέτρος έγραψε δύο Καθολικές Επιστολές. Αυτές, η μεν πρώτη απευθύνονταν στους Χριστιανούς του Πόντου, της Γαλατίας, της Καππαδοκίας, της Ασίας και της Βιθυνίας, η δε δεύτερη σε όλους τους Χριστιανούς. Μέσα από αυτές προσπαθεί να στηρίξει τους πιστούς στις θλίψεις που υφίστανται εξ' αιτίας της πίστη των στον Ιησού Χριστό.

– **Ο Απόστολος Παύλος** Ο μέγας Απόστολος των Εθνών Παύλος δεν ανήκε στη χορεία των δώδεκα Αποστόλων. Δε γνώρισε τον Κύριο όσο ζούσε στη γη, αλλά αποκαλύφτηκε κατόπιν σε αυτόν και κλήθηκε να γίνει απόστολός Του, όντας αυτός πολέμιος της Εκκλησίας. Η Εκκλησία μας χαρακτήρισε τον Απόστολο Παύλο ως τον «**Πρώτον μετά τον Ένα**», δηλαδή τον σημαντικότερο άνδρα επί γης μετά τον Χριστό και ως το «πολύτιμο σκεύος Χριστού». Δίκαια, διότι ο μέγας αυτός Απόστολος προσέφερε στην Εκκλησία του Χριστού τις πιο ανεκτίμητες υπηρεσίες της ιστορίας Της! Αυτός είναι ο ουσιαστικός θεμελιωτής Της στα έθνη, ως τα πέρατα της οικουμένης!

Τις πληροφορίες για τον βίο και το έργο του μεγάλου Αποστόλου αντλούμε από το βιβλίο των «**Πράξεων των Αποστόλων**» και από τις Επιστολές του, αλλά και από άλλες αρχαιότερες εξωβιβλικές μαρτυρίες. Αναφέρουμε ενδεικτικά τα εξής χωρία: Πραξ.9,1-29, 22,3-21,26,9-20, Γαλ.1,13-24, Α΄Κορ.15,8, Εφ.3,8, Φιλιπ.3,12, κλπ. Το

ιεραποστολικό του έργο περιγράφεται στα κεφάλαια 13° □ 28° του βιβλίου των «**Πράξεων των Αποστόλων**». Γεννήθηκε γύρω στο 15 μ.Χ. στην Ταρσό της Κιλικίας από Ιουδαίους γονείς, οι οποίοι κατάγονταν από την φυλή του Βενιαμίν. Ονομαζόταν Σαούλ ή Σαύλος και επίσης είχε και το ρωμαϊκό όνομα Παύλος. Οι εύποροι γονείς του έδωσαν στον φιλομαθή γιο τους υψηλή παιδεία. Επίσης το αξιόλογο ελληνιστικό πνευματικό κλίμα της Ταρσού επέδρασαν θετικά στην διαμόρφωση της προσωπικότητάς του. Τόσο ο πατέρας του όσο και ο Παύλος ανήκε στην αίρεση των Φαρισαίων. Αυτό σημαίνει ότι από μικρός είχε καλλιεργήσει στην ανήσυχη ψυχή του θερμή και ζήλο για την πίστη του.

Γύρω στο 34 μ.Χ. βρέθηκε στην Ιερουσαλήμ να σπουδάζει κοντά στον ονομαστό νομοδιδάσκαλο Γαμαλιήλ (Πράξ.22,3). Ο νεαρός φαρισαίος μαθητής έδειξε ιδιαίτερο ζήλο για τη διάσωση της θρησκείας του. Τον συναντούμε συμμετέχο στον λιθοβολισμό του Πρωτομάρτυρα Στεφάνου (Πραξ.7,54) και λίγο αργότερα φανατισμένο διώκτη των Χριστιανών. Διαβάζουμε στο ιερό κείμενο: «**Σαύλος ελυμαίνεται την εκκλησίαν κατά τους οίκους εισπορευόμενος, σύρων τε άνδρας και γυναίκας παρεδίδου εις φυλακήν**» (Πραξ.8,3). Εξαιτίας του υπέρμετρου μάλιστα ζήλου του και του μίσους κατά των πιστών του Ιησού, ζήτησε από τον αρχιερέα να τεθεί επικεφαλής αποσπάσματος, το οποίο θα βάδιζε προς τη Δαμασκό, προκειμένου να τιμωρήσει παραδειγματικά τους εκεί Ιουδαίους που είχαν γίνει Χριστιανοί και να τους σύρει δεμένους στην Ιερουσαλήμ (Πράξ. 9,1). Όμως καθ' οδόν έγινε το μεγάλο θαύμα. Ο διώκτης Παύλος είδε ένα εκτυφλωτικό φως, το οποίο τον έριξε από το άλογο και τον τύφλωσε. Ταυτόχρονα άκουσε μια φωνή να του λέγει: «**Σαούλ, Σαούλ, τι με διώκεις;**». Ο τρομοκρατημένος Παύλος ρώτησε: «**Τις ει, Κύριε;**» και απάντησε: «**Εγώ ειμι Ιησούς ον συ διώκεις' αλλά ανάστηθι και είσελθε εις την πόλιν, και λαληθήσεται σοι τι σε δει ποιείν**» (Πραξ.9,4-6). Το συγκλονιστικό αυτό γεγονός συντάραξε κυριολεκτικά τον Παύλο, μετανόησε και αφού μπήκε στην πόλη συναντήθηκε με τον επί κεφαλής της Εκκλησίας Ανανία, ο οποίος τον θεράπευσε από την τύφλωση, τον κατήχησε και τον βάπτισε. Το γεγονός αυτό έγινε χρονολογικά πιθανότατα το 36 μ.Χ. Από τότε ο Παύλος έθεσε τον εαυτό του στην υπηρεσία της Εκκλησίας. Ύστερα από μια επιμελή προετοιμασία ανέλαβε να εκχριστιανίσει τους εθνικούς, δηλαδή τους μη Ιουδαίους. Με συνοδεία άξιων συνεργατών, όπως του Βαρνάβα και του Μάρκου

ως ένα σημείο, ο Παύλος ξεκίνησε το 48 μ.Χ. την πρώτη μεγάλη αποστολική περιοδεία του, η οποία περιγράφεται λεπτομερώς στα 13^ο και 14^ο κεφάλαια των **«Πράξεων των Αποστόλων»**. Πρώτος σταθμός τους ήταν η Σαλαμίνα και ύστερα η Πάφος της Κύπρου, όπου κήρυξαν και ίδρυσαν εκκλησίες. Κατόπιν διάβηκαν στην Μικρά Ασία και περιόδευσαν στις πόλεις Πέργη της Παμφυλίας, στην Αντιόχεια της Πισιδίας, στο Ικόνιο, τα Λύστρα, την Δέρβη και αλλού. Παρ' όλες τις δυσκολίες που συνάντησαν και τις διώξεις που υπέστησαν, το κήρυγμά τους σημείωσε επιτυχία. Σε όλες τις πόλεις ίδρυσαν τοπικές εκκλησίες. Μέσω της Αττάλειας επέστρεψαν στην Αντιόχεια, όπου **«συναγαγόντες την εκκλησίαν ανήγγειλαν όσα εποίησεν ο Θεός μετ' αυτών και ότι ήνοιξε τοις έθνεσι θύραν πίστεως»** (Πραξ.14:27).

Στη συνέχεια έλαβε μέρος στην Σύνοδο της Ιερουσαλήμ (48 μ.Χ.), η οποία έλυσε σοβαρά θέματα ιεραποστολής (Πράξ. 15^ο κεφ.). Σε αυτή ο Παύλος έπαιξε καθοριστικό ρόλο. Κατόρθωσε να πείσει ότι η αποστολή του Ιουδαϊσμού τελείωσε και πως η χάρις του Θεού έρχεται σε κάθε άνθρωπο, που συντάσσεται με το Χριστό. Ύστερα με συνεργάτη του τον Σίλα αναχώρησε για την δεύτερη αποστολική περιοδεία του, η οποία περιγράφεται στα 16^ο, 17^ο και 18^ο κεφάλαια των **«Πράξεων των Αποστόλων»**. Μέσω της Συρίας και Κιλικίας περιόδευσε τις πόλεις της Ασίας Δέρβη και Λύστρα. Εκεί συνάντησε τον ευσεβή και ένθερμο νέο Τιμόθεο, το οποίο πήρε και αυτόν μαζί του. Διάβηκαν την Φρυγία, την Γαλατία, έφτασαν στην Μυσία και κατόπιν στην Τρωάδα. Κατόπιν οράματος πέρασαν στην Μακεδονία και ίδρυσαν εκκλησίες στους Φιλίππους, την Θεσσαλονίκη, την Βέροια, την Αθήνα και την Κόρινθο, στην οποία έμειναν περίπου ενάμισι χρόνο στο σπίτι του Ακύλα και της Πρισκίλας. Με το τέλος και της δεύτερης περιοδείας ο Παύλος έφτασε στην Έφεσο και από εκεί μέσω Καισάρειας στην Ιερουσαλήμ. Κατόπιν επέστρεψε στην Αντιόχεια για ανάπαυση. Σύντομα ανέλαβε να επιτελέσει και την Τρίτη αποστολική περιοδεία του. Περιγράφεται στα 19^ο και 20^ο κεφάλαια των **«Πράξεων των Αποστόλων»**. Επισκέφτηκε την Γαλατία, την Φρυγία και κατέληξε στην Έφεσο, όπου έμεινε τρία χρόνια διδάσκοντας και στηρίζοντας την εκκλησία της μεγάλης ασιατικής αυτής πόλεως. Μετά ήλθε στην Τρωάδα, πέρασε ξανά στους Φιλίππους, στην Θεσσαλονίκη, στην Βέροια, ίσως στην Ήπειρο και τερμάτισε στην Κόρινθο, όπου έμεινε τρεις μήνες.

Μέσω Τρωάδος, Μιλήτου και Καισάρειας έφτασε και πάλι στην Ιερουσαλήμ. Εκεί συνελήφθη ως ταραχοποιός και οδηγήθηκε σε δίκη (Πράξ.21^ο κεφ.). Ως ρωμαίος πολίτης (Ρωμ.11,1) απαίτησε να δικαστεί στο αυτοκρατορικό δικαστήριο της Ρώμης. Γι' αυτό αναχώρησε δέσμιος ακτοπλοϊκώς για την πρωτεύουσα της αυτοκρατορίας. Κοντά στη νήσο Μελίτη ναυάγησε το πλοίο και βγήκαν στην ξηρά όπου κήρυξε και ίδρυσε και εκεί εκκλησία. Τελικά έφθασε στη Ρώμη, όπου ύστερα από δύο χρόνια σχετικού περιορισμού δικάστηκε και αθωώθηκε (Πράξ.27^ο και 28^ο κεφ.). Στο σημείο αυτό τελειώνει και το ιερό βιβλίο των **«Πράξεων των Αποστόλων»**.

Από την Ρώμη έπλευσε στην Κρήτη, όπου αφήκε επίσκοπο τον εκλεκτό και πιστό συνεργάτη του Τίτο, ανέβηκε στην Κόρινθο, στην Μακεδονία και επισκέφτηκε πιθανότατα την Νικόπολη της Ηπείρου το Φθινόπωρο του 66 μ.Χ., όπου και παραχείμασε (Τιτ.3,12). Μετά πέρασε και πάλι στην Ασία, όπου αφήκε τον αγαπητό του συνοδό Τιμόθεο, αφού τον κατέστησε επίσκοπο στην Έφεσο. Η τέταρτη και τελευταία περιοδεία του μεγάλου αποστόλου τερματίστηκε στην Δύση. Έφτασε σύμφωνα με μαρτυρία του αγίου Κλήμεντα Ρώμης στις εσχατιές της Δύσης, στην Ισπανία. Κατόπιν κατάκοπος και τσακισμένος από τις κακουχίες κατέληξε στην Ρώμη. Κατάλαβε το τέλος του και έγραψε στον αγαπημένο του μαθητή Τιμόθεο: **«εγώ ήδη σπένδομαι και ο καιρός της εμής αναλύσεως εφέστηκε»** (Β' Τιμ.4,6-8). Οι διωγμοί κατά των Χριστιανών, που είχε κηρύξει ο παράφρονas Νέρων βρισκόταν σε πλήρη εξέλιξη. Ο Παύλος κατέστη ο κύριος στόχος των ειδωλολατρών δημίων. Έτσι γύρω στο 67 μ.Χ. συνελήφθη και αποκεφαλίστηκε, σφραγίζοντας έτσι το τιτάνιο ιεραποστολικό του έργο με το μαρτύριό του. Ο μεγάλος αυτός Απόστολος μας άφησε και δεκατέσσερις επιστολές, οι οποίες κατέχουν σπουδαία θέση στον Κανόνα της Καινής Διαθήκης. Αυτές είναι: 1) Η προς Ρωμαίους, 2) προς Κορινθίους Α', 3) προς Κορινθίους Β', 4) προς Γαλάτας, 5) προς Εφεσίους, 6) προς Φιλιπησίους, 7) προς Κολασσαιείς, 8) προς Θεσσαλονικείς Α', 9) προς Θεσσαλονικείς Β', 10) προς Τιμόθεον Α', 11) προς Τιμόθεον Β', 12) προς Τίτον, 13) προς Φιλήμονα και 14) προς Εβραίους.

Η σεπτή του μνήμη εορτάζεται ομού με του άλλου κορυφαίου αποστόλου Πέτρου στις 29 Ιουνίου.

Σύναξη των Αγίων Δώδεκα Αποστόλων

Στις 30 Ιουνίου η Εκκλησία μας εορτάζει τους Δώδεκα Αποστόλους του Χριστού, την «δωδεκάριθμον φάλαγγα» των πρωταγωνιστών του Πνεύματος, όπως αναφέρει ένας ύμνος της εορτής. Είναι οι άνθρωποι που τους επέλεξε ο Θεάνθρωπος, για να αποτελέσουν τον πυρήνα της Εκκλησίας και να γίνουν οι συνεχιστές του απολυτρωτικού έργου Του στον κόσμο. Το αποστολικό αξίωμα είναι το πιο τιμητικό αξίωμα στην Εκκλησία. Υπερέχει από κάθε άλλο αξίωμα.

Έφεραν δε εις πέρας την τιμητική αποστολή τους οι Απόστολοι με τη Χάρη και βοήθεια του Παναγίου Πνεύματος, που έλαβαν κατά την ημέρα της Πεντηκοστής.

Δεν είχαν κατά κόσμον προσόντα, στα οποία θα μπορούσαν να βασισθούν και να προχωρήσουν στο έργο της διαδόσεως του Ευαγγελίου. Ωραία ερωτά ο Ιερός Χρυσόστομος: «Τίνι γάρ ἐθάρρουν;». Πού μπορούσαν να στηριχθούν και να έχουν θάρρος για το έργο τους; «Τῇ δεινότητι τῶν λόγων;», στη ρητορική τους μήπως ικανότητα; «Ἀλλά πάντων ἦσαν ἀμαθέστεροι», απαντά ο ίδιος ιερός Πατήρ. Ήσαν αγράμματοι ψαράδες. Αλλά μήπως μπορούσαν να βασισθούν, συνεχίζει ο Χρυσόστομος, «τῇ περιουσίᾳ τῶν χρημάτων;», στον πλούτο τους; «Ἄλλ’ οὐδέ ράβδον, οὐδέ ὑποδήματα εἶχον», ήσαν δηλαδή ἀμπτωχοὶ υλικά. «Ἀλλά τῇ περιφανείᾳ τοῦ γένους;», επιμένει να ερωτά ο Άγιος. Μήπως κατήγοντο από κάποιο ξακουστό γένος και αυτό τους έδινε «αέρα» και θάρρος; «Ἄλλ’ εὐτελεῖς ἦσαν καὶ ἐξ εὐτελῶν», απαντά. Ήσαν άνθρωποι άσημοι του άπλου λαού, παιδιά φτωχών γονέων με τίποτε το εντυπωσιακό κατά κόσμον (ΕΠΕ 12,370).

Και όμως αυτοί οι άσημοι, οι αγράμματοι και φτωχοί, με τη χάρη και τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος ανέτρεψαν το κατεστημένο των αιώνων, φώτισαν τη σκοτισμένη ανθρωπότητα, άνοιξαν την μετά Χριστόν εποχή στην ιστορία του κόσμου, εξευγένισαν με το κήρυγμα του Ευαγγελίου τα ήθη και εξαγίασαν με τη Χάρη των Μυστηρίων της Εκκλησίας τους ανθρώπους.

Η προσφορά των Αγίων Αποστόλων στην ιστορία του πολιτισμού είναι θεμελιώδης. Έθεσαν τα ισχυρά και αδιάσειστα θεμέλια, για να μπορεί να ζει ο κόσμος μας. Και αν σήμερα παραπαίει ο κόσμος, είναι γιατί δεν θέλει να στηρίζεται στα ακλόνητα εκείνα θεμέλια, τα οποία έθεσαν βαθιά στη γη μας οι Αγιοπνευματοκίνητοι εκείνοι άνθρωποι, οι οποίοι κήρυξαν στην τότε γνωστή οικουμένη το Ευαγγέλιο. **Υπέγραψαν δε το κήρυγμά τους με το αίμα τους, με την ζωή τους. Σύμφωνα με τον «Συναξαριστή» του Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου, οι άγιοι Απόστολοι περάτωσαν την αποστολή τους ως εξής:**

Οι πρωτοκορυφαίοι Πέτρος και Παύλος μαρτύρησαν στη Ρώμη, ο πρώτος με σταυρικό θάνατο, με την κεφαλή του προς τη γη, και ο δεύτερος με αποκεφαλισμό.

- Ο άγιος Ανδρέας ο Πρωτόκλητος μαρτύρησε στην Πάτρα, σε σταυρό με σχήμα Χ.
- Ο άγιος Ιάκωβος, ο αδελφός του αγίου Ιωάννου, θανατώθηκε, πρώτος από όλους τους Αποστόλους, από τον Ηρώδη τον Αγρίππα με αποκεφαλισμό στα Ιεροσόλυμα.
- Ο άγιος Ιωάννης ο Ευαγγελιστής εξορίστηκε στην Πάτμο και τελικά πέθανε στην Έφεσο.
- Ο άγιος Φίλιππος σταυρώθηκε στην Ιεράπολη της Συρίας.
- Ο άγιος Θωμάς τρυπήθηκε με ακόντια και λόγχες στη χώρα των Ινδών και παρέδωσε εκεί την ψυχή του.
- Ο άγιος Βαρθολομαίος σταυρώθηκε στην Ουρβανούπολη της Ινδίας.
- Ο άγιος Ματθαίος μαρτύρησε διά λιθοβολισμού και πυρός στην Ιεράπολη της Συρίας.
- Ο άγιος Ιάκωβος ο του Αλφαίου περάτωσε το αποστολικό έργο του κρεμασμένος σ’ ένα σταυρό.
- Ο άγιος Σίμων ο Ζηλωτής και Κανανίτης παρέδωσε το πνεύμα του καρφωμένος σ’ ένα σταυρό στη Μαυριτανία της Αφρικής.

- Ο άγιος Ιούδας ο Θαδδαίος θανατώθηκε με τόξα στη Μεσοποταμία κρεμασμένος σ' ένα δέντρο.
- Τέλος, ο άγιος Ματθίας, που πήρε τη θέση του προδότη Ιούδα, παρέδωσε την ψυχή του με φρικτά βασανιστήρια στην Αιθιοπία.

Αυτοί ήσαν οι άγιοι Απόστολοι, τα εκλεκτά δοχεία της Χάριτος του Αγίου Πνεύματος, οι Φωτοδότες που με το κήρυγμα και τη ζωή τους έδωσαν υψηλό, ουσιαστικό νόημα στη ζωή των ανθρώπων. Οι αληθινά πνευματικοί άνθρωποι, που εμπνέουν και σήμερα όσους θέλουν να ζουν μια ζωή αληθινά πνευματική.

Synaxis of the Twelve Apostles

On the 30th of June, the Greek Orthodox Church commemorates the Synaxis (a celebratory gathering) of the Twelve Holy Apostles. The commemoration of a Synaxis is commonly observed on the day following a major feast day. It recognises the participation of a Saint or a group of Saints in the major feast preceding the Synaxis. For example, the Church holds a Synaxis in honour of St John the Baptist on the day after the Theophany.

The feast of the Synaxis of the Twelve Holy Apostles follows the feast of the pre-eminent apostles Peter and Paul (29 June). Each of the Twelve is honoured on separate dates of the Church calendar. However the Church, in its wisdom, also established a collective commemoration of the Twelve Holy Apostles. This, because the group of Twelve Apostles, fulfilled the Lord's commission to ***“Go... make disciples of all the nations, baptising them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit”*** (Mat 28:19).

The names of the Twelve Apostles are: Simon, who was called Peter, and his brother Andrew, the First-called; James the son of Zebedee, and his brother John, who was also the Evangelist and Theologian; Philip, and Bartholomew (see also June 11); Thomas, and Matthew the publican, who was also called Levi and was an Evangelist; James the son of Alphaeus, and Jude (also called Lebbaeus, and surnamed Thaddaeus), the brother of James, the Brother of God; Simon the Cananite (“the Zealot”), and Matthias, who was elected to fill the place of Judas the traitor.

Holy Wonderworking Unmercenary Physicians Cosmas and Damian at Rome Commemorated on July 1

The Holy Martyrs, Wonderworkers and Unmercenary Physicians Cosmas and Damian were born at Rome, brothers by birth, and physicians by profession. They suffered at Rome in the reign of the emperor Carinus (283-284). Brought up by their parents in the rules of piety, they led strict and chaste lives, and they were granted by God the gift of healing the sick. By their generosity and exceptional kindness to all, the brothers converted many to Christ. The brothers told the sick, “It is not by our own power that we treat you, but by the power of Christ, the true God. Believe in Him and be healed.” Since they accepted no payment for their treatment of the infirm, the holy brothers were called “unmercenary physicians.”

Their life of active service and their great spiritual influence on the people around them led many into the Church, attracting the attention of the Roman authorities. Soldiers were sent after the brothers. Hearing about this, local Christians convinced Saints Cosmas and Damian to hide for a while until they could help them

escape. Unable to find the brothers, the soldiers arrested instead other Christians of the area where the saints lived. Saints Cosmas and Damian then came out of hiding and surrendered to the soldiers, asking them to release those who had been arrested because of them.

At Rome, the saints were imprisoned and put on trial. Before the Roman emperor and the judge they openly professed their faith in Christ God, Who had come into the world to save mankind and redeem the world from sin, and they resolutely refused to offer sacrifice to the pagan gods. They said, “We have done evil to no one, we are not involved with the magic or sorcery of which you accuse us. We treat the infirm by the power of our Lord and Savior Jesus Christ and we take no payment for rendering aid to the sick, because our Lord commanded His disciples, ‘Freely have you received, freely give’ (Mt. 10: 8).”

The emperor, however, continued with his demands. Through the prayer of the holy brothers, imbued with the power of grace, God suddenly struck Carinus blind, so that he too might experience the almighty power of the Lord, Who does not forgive blasphemy against the Holy Spirit (Mt. 12:31). The people, beholding the miracle, cried out, “Great is the Christian God! There is no other God but Him!” Many of those who believed besought the holy brothers to heal the emperor, and he himself implored the saints, promising to convert to the true God, Christ the Savior, so the saints healed him. After this, Saints Cosmas and Damian were honorably set free, and once again they set about treating the sick.

But what the hatred of the pagans and the ferocity of the Roman authorities could not do, was accomplished by black envy, one of the strongest passions of sinful human nature. An older physician, an instructor, under whom the holy brothers had studied the art of medicine, became envious of their fame. Driven to madness by malice, and overcome by passionate envy, he summoned the two brothers, formerly his most beloved students, proposing that they should all go together in order to gather various medicinal herbs. Going far into the mountains, he murdered them and threw their bodies into a river.

Thus these holy brothers, the Unmercenary Physicians Cosmas and Damian, ended their earthly journey as martyrs. Although they had devoted their lives to the Christian service of their neighbors, and had escaped the Roman sword and prison, they were treacherously murdered by their teacher.

The Lord glorifies those who are pleasing to God. Now, through the prayers of the holy martyrs Cosmas and Damian, God grants healing to all who with faith have recourse to their heavenly intercession.

The Unmercenary Saints Cosmas and Damian of Rome should not be confused with the Unmercenary Saints Cosmas and Damian of Asia Minor (November 1), or the Unmercenary Saints Cosmas and Damian of Arabia (October 17).

Ανάργυροι Κοσμάς, Δαμιανός

Κοσμάς και ο Δαμιανός ήταν δυο αδέρφια, χριστιανοί, ιατροί στο επάγγελμα, που ζούσαν στη Ρώμη. Για την αγιότητα της ζωής τους, ο Κύριος τους αξίωσε να θεραπεύουν θαυματουργικά πολλούς ασθενείς.

Τους μιλούσαν για το Χριστό και πολλοί από αυτούς βαπτίζονταν χριστιανοί. Φρόντιζαν με αγάπη και καλοσύνη τους αρρώστους χωρίς να παίρνουν αμοιβή σε χρήμα, χρυσάφι ή ασήμι (άργυρο). Γι' αυτό ονομάστηκαν Ανάργυροι.

Η αγάπη του λαού προς τους Αγίους, ενοχλούσε τους άλλους ιατρούς. Τους συκοφάντησαν λοιπόν στον αυτοκράτορα ότι κάνουν θεραπείες και θαύματα με μαγική τέχνη.

Οι Άγιοι παρουσιάστηκαν στον αυτοκράτορα και ομολόγησαν την πίστη τους, λέγοντας πως θεράπευαν με τη δύναμη του Ιησού Χριστού. Αυτός τους απείλησε με βασανιστήρια και θάνατο. Όταν όμως αρρώστησε σοβαρά και οι Άγιοι τον θεράπευσαν μπροστά στα έκπληκτα μάτια των συγγενών, διέταξε να τους αφήσουν ελεύθερους.

Ότι όμως δεν έκανε ο αυτοκράτορας το έκανε ο άνθρωπος που είχε διδάξει την ιατρική στους Αγίους. Συνεννοήθηκε με άλλους ειδωλολάτρες ιατρούς της Ρώμης και τους θανάτωσαν με λιθοβολισμό.

Η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη τους την 1η Ιουλίου.

Ascension Greek Orthodox Church Fairview, NJ

Donate now!

Please help the Ascension GOYA raise money to purchase masks and hand sanitizers for the Ascension Greek Orthodox Church and the Ascension Greek School.

Visit the link below to make a contribution for this worthy cause

<http://ascensionfairview.org/contribute/goya-fundraiser-summer-2020/>

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463

email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:
info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN

SUNDAY, June 28, 2020

3rd Sunday of Matthew

ΚΥΡΙΑΚΗ, 28 Ιουνίου, 2020

Γ' Ματθαίου

MEMORIAL SERVICES

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

40 μέρες: Κωνσταντίνος Ψυχάρης

40 days: Konstantinos Psiharis

5 χρόνια: Βασίλειος Κολίτσης

5 years: Vasilios Kolitsis

ΤΡΙΣΑΓΙΟ - TRISAGIO

5 χρόνια: Αργυρούλα Δημητράκης

5 years: Argyroula Demetrakis